

& Gelasio in Concilio LXX. Episcoporum. Præterea ab Origene homil. 7. in Iosue, Epiphanio hæref. 76. Athanasio in synopsi, Hieronymo in epist. ad Paulinum, de studio Scripturarum, Augustino lib. 2. de doct. Christ. cap. 8. Rufino in exposit. Symboli, Isidoro lib. 6. Etymolog. cap. 1. Damasceno lib. 4. cap. 18. Deinde de singulis seorsim. Nam epistolam Iacobi adfert ad probandum dogma Ecclesiasticum, Cœcilium Mileuitanum can. 7. eandem citat Dionysius de diuin. nom. cap. 4. Cyprianus in lib. ad Nouatianum, Augustinus in epist. 29. ad Hieron. & alij passim. Legitur quoque frequenter in Ecclesia nomine Iacobi Apostoli.

EPISTOLA secunda Petri citatur nomine Petri ab Higinio epist. 2. à S. Gregorio homil. 18. in Ezechielem, & ab alijs passim. Legitur in Ecclesia in festo Transfigurationis. Præterea vel oportet confiteri, hanc epistolam esse Petri, vel continere intolerabilem errorem, quod nullus hæcenus dicere ausus est. Nam cap. 2. auctor dicit: *Hanc vocem nos audiuimus, cum essemus cum illo in monte sancto, &c.* At certè in monte sancto cum Dominus transfiguratus est, soli cum Domino fuerunt, Petrus, Iacobus, & Ioannes, vt Evangelium loquitur, Matth. 17. Igitur epistolæ huius auctor, aut insignis aliquis impostor fuit, aut eccl. vnus è tribus Apostolis Christi primariis. Et quamvis parum referat, cuius sit è tribus, quantum attinet ad auctoritatem, tamen satis constet, non esse Iacobi, aut Ioannis, tum quia nemo hoc vnquam dixit, tum etiam, quoniam auctor aperte initio epistolæ vocat se Simonem Petrum Apostolum IESV CHRISTI. Quo argumento persuasus Beda in commentario ad hanc epistolam, miratur, qua ratione dubitari potuerit de auctore huius epistolæ.

EPISTOLA Iudæ citatur vt Iudæ Apostoli à Dionysio de diuin. nom. ca. 4. à Tertulliano lib. de habitu muliebri, à Cypriano in lib. ad Nouatianum, & à posterioribus frequentissimè. Eadem quoque testimonium habet ab Origene libr. 5. in cap. 5. ad Rom. ab Epiphanio hæresi 76. & à Hieronymo in cap. 1. ad Titum, & in catalogo scripti.

EPISTOLA secunda Ioannis citatur à Cypriano in lib. 2. sententiarum Concilij Carthaginensis, circa finem. EPISTOLA tertia eiusdem citatur à Dionysio Caes. hierarch. cap. 3.

At contra non desunt argumenta. Ac PRIMVM quidem Erasmi est contra epistolam Iacobi. Hæc epistola si est villus Iacobi, illius certè erit, qui fuit primus Episcopus Hierosolymorū, & de quo tam multa dicuntur in Actis Apostolorum, & in epist. ad Galat. Sed hunc non verè esse Apostolum ex duodecim, constat ex Hieronymo in comment. cap. 1. ad Galat. vbi dicit, grauius errare eos, qui dicunt, Iacobum istum esse vnū ex duodecim.

RESPONDEO, argumentum hoc Erasmi ma-

nifesto mendacio inniti. Hieronymus enim non dicit errare eos, qui sentiunt, hunc Iacobum esse vnū ex duodecim, sed eos, qui dicunt, hunc Iacobum esse fratrem Ioannis, & quem Herodes capite plecti iussit. Esse autem hunc nostrum Iacobum vnū ex duodecim, idem Hieronymus docet, & probat in lib. aduers. Heluidium, his verbis: *Nulli dubium est, duos fuisse Apostolos Iacobi vocabulo nuncupatos, Iacobum Zebedæ, & Iacobum Alphaï. istum nescio, quem minorem Iacobum, quem Maria filium, nec tamen matris Domini, Scriptura commemorat, Apostolum vni esse, an non? Si Apostolus est, Alphaï filius erit: si non Apostolus, sed tertius nescio quis Iacobus: quomodo est frater Domini putandus? Et quomodo tertius ad distinctionem maioris, appellabitur minor? ceterum maior & minor non inter vres. sed inter duos soleant præbere distantiam; Et, siater Domini Apostolus sit, Paulo dicente, alium Apostolorum videri neminem, nisi Iacobum fratrem Domini. Præterea hoc idem multis rationibus probari posset: sed quia nec est necessarium hoc loco, & ego breuitati studeo, hoc solum dicam; Si non est Iacobus hic noster vnus ex numero duodecim Apostolorum, vnus Apostoli ex duodecim nullam fieri memoriam in Ecclesia: constat enim ex Evangelio Matth. 10. duos fuisse Iacobos inter duodecim, Iacobum Zebedæi & Iacobum Alphaï; In Ecclesia autem non fit memoria, nisi Iacobi fratris Ioannis, die XXV. Iulij, & huius Iacobi qui scripsit hanc epistolam, & fuit Episcopus primus Hierosolymæ, die I. Maij: si ergo iste non est ille Iacobus Alphaï, sequitur, illius nullam prorsus fieri memoriam, quod certe est absurdissimum.*

Argumentum SECUNDVM. Auctor huius epistolæ non vitur solita Apostolorum salutatione, sed prophano more tantum dicit; Iacobus Dei & Domini nostri IESV CHRISTI seruus duodecim tribubus, quæ sunt in dispersione, salutem. Ergo non est verisimile, eam esse Iacobi. RESPONDEO ad hoc argumentum, quod est Caietani in hunc locum; Si ista prophana salutio censenda est, illam esse habendam magis prophanam, quæ habetur Act. 15. *Apostoli & senioris fratres huius, qui sunt Antiochia, Syria, & Cilicia fratribus ex Gentibus salutem.*

Argumentum TERTIVM contra eandem epistolam, est Magdeburgensium, cent. 1. lib. 2. cap. 4. col. 54. quemadmodum & cetera quæ sequuntur. Eusebius affirmat lib. 2. hist. cap. 23. hanc epistolam, & illam Iudæ esse adulterinas, igitur non sunt firmæ auctoritatis. RESPONDEO, mendacium esse hoc, non argumentum; hæc enim sunt Eusebij verba loco citato ab aduersariis: *Sciendum, inquit, est, quod a nonnullis non recipiuntur. Et addit: Nostamini scimus, etiam istas cum ceteris ab omnibus pene Ecclesijs recipi.*

Argumentum QUARTVM. Hæc epistola multum aberrat ab analogia doctrinæ Apostolicæ. Nam cap. 2. iustificationem non fidei soli, sed

